

Våler kommune

NATUR- OG MILJØETATEN

Landbruks- og matdep.	
Saknr.: 2006/00143	Doknr.: 64
Mottatt: 03 MAI 2006	MP/SDP
Saksbeh.: MBD	Ark.: 713
Kopi:	Avskr.:

Landbruks- og Matdepartementet
Postboks 8007, Dep.

0030 OSLO

04.05.2006

Vår ref.: 06/445/LOH(bes oppgitt ved henv.)

Arkivnr: V50

Deres ref.:

Løpenr.: 2563/06

HØRING OM FORSLAG TIL ENDRING AV LOV OM VETERINÆRER OG ANNET DYREHELSEPERSONELL

Vedlagt følger høringsuttalelsen fra Våler kommune i Østfold

Med hilsen

Lars Otto Hammer
Virksomhetsleder plan og miljø

Tlf.: 69 28 91 37

Vedlegg: Samlet saksfremstilling i Brukerutvalgets sak 3/06

SAMLET SAKSFREMSTILLING

Arkivsak: 06/445
Arkivkode: V50
Saksb.: Lars Otto Hammer

Sakstittel:

HØRING OM FORSLAG TIL ENDRING AV LOV OM VETERINÆRER OG ANNET DYREHELSEPERSONELL

Saksnr. Utvalg
3/06 Brukerutvalget

Møtedato
27.04.2006

SAKSFREMLEGG

Saksbehandler: LOH
Arkivsaksnr.: 06/445
Arkiv: V50
Løpenr.: 2046/06

HØRING OM FORSLAG TIL ENDRING AV LOV OM VETERINÆRER OG ANNET DYREHELSEPERSONELL - OVERFØRING AV ANSVAR TIL KOMMUNENE

Rådmannens anbefaling:

Dersom ansvaret for veterinærer og annet dyrehelsepersonell skal overføres fra Staten til kommunen, må det skje under forutsetning av at:

1. ordningen fullfinansieres med øremerket tilskudd i alle fall for en treårsperiode
2. ansvaret for klagebehandling avklares i lovforslaget

SAKSFREMLEGG

Faktiske opplysninger

Landbruks- og matdepartementet har ved ekspedering 15.02.06 sendt ut på høring endring i lov om veterinærer og annet dyrehelsepersonell. Høringsfristen er satt til 15. mai. Behovet for lovendringen begrunnes med at det planlegges etablert et kommunalt ansvar for å sørge for tilfredsstillende tilgang på dyrehelsepersonell og samtidig blir det kommunen som får ansvar for klinisk veterinærvesen. I høringsnotatet til lovendringen heter det:

”Svekket økonomisk grunnlag for klinisk veterinærtjeneste gjør det mindre attraktivt for veterinærer og etablere seg i distriktene. Dette kan føre til mindre fokus på forebyggende helsearbeid og dårligere beredskap mot alvorlige smittsomme dyresykdommer. Manglende tilgang på klinisk veterinærtjenester kan i neste omgang gi svekket grunnlag for husdyrhold.”

Det ble i 2004 nedsatt et utvalg som konkluderte med følgende:

”Utvalget mener at de utfordringer en står overfor med hensyn til å få en tilfredsstillende veterinærdekning i alle deler av landet, best kan løses ved at tilgangen på kliniske veterinærtjenester gjøres til et kommunalt ansvar. Utvalget tilrår derfor at kommunene gis ansvar for at det finnes en tilfredsstillende veterinærdekning. Utvalget mener det i den

sammenheng vil være nødvendig at også det statlige ansvaret for den kliniske veterinærvakten legges til kommunal sektor.”

I notatet heter det videre at ”Regjeringen har en ambisjon om at alle nye oppgaver som pålegges kommunal sektor, skal være fullfinansiert. Landbruks- og matdepartementet tar sikte på at midlene ... skal innlemmes i rammetilskuddet til kommunene, evt. etter en øremerking i en overgangsperiode.”

Den norske veterinærforning har i brev til landets ordførere foreslått at:

- Staten har det overordnede ansvaret for å sikre en landsdekkende dyrehelsetjeneste.
- Kommunen har ansvaret for nødvendig dyrehelsepersonell.
- Kommunen har ansvaret for klinisk vakt.
- Det opprettes en nemnd for situasjoner der det ikke oppnås enighet ved forhandlinger.

Våler og Svinndal Bondelag mener at ordningen fungerer tilfredsstillende slik den fremstår i dag, og er imot en forandring av denne praksisen. Hvis det nye forslaget blir vedtatt, må kommunene få fullfinansiert øremerkede midler fra staten, og de mener videre at det bør være et statlig ansvar å opprettholde den høye dyrevelferden i Norge.

Vurderinger:

Forslaget gjelder hvilket forvaltningsnivå som skal ha ansvar for at dyreeiere kan få tak i veterinær til husdyr i landbruket og til hobby- og kjæledyr.

Et overordnet ansvar for at det finnes en dyrehelsetjeneste på landsbasis, hviler i dag på Staten. Ansvaret er imidlertid neppe knyttet til sanksjonsmuligheter ved mangler i helsetjenesten. Det ansvaret som nå foreslås lagt til kommunene, er et utvidet og konkretisert ansvar, som vil kunne knyttes til enkeltsaker. Riktignok legger de juridiske standarder i lovspråket opp til at kommunen selv avgjør hva som skal til for å oppfylle ansvaret, men i ytterkant vil det finnes forvaltningsrettslige tålegrenser for kommunens fortolkning. Hvordan tjenesten i praksis har fungert for brukerne frem til i dag, forventes å gi rammene for kommunens lovlige tjenestenivå. Loven gir ingen klageregler for dem som måtte mene at tjenesten ikke er tilfredsstillende. Den viser heller ikke til regler som underkaster kommunen noe tilsyn fra statens side. Etterprøvarheten av ordningen virker da noe uklar.

På denne bakgrunn må det ikke være tvil om at nyordningen iverksettes med tilstrekkelig økonomisk sikkerhet for kommunen. Et lovforslag i seg selv gir aldri noen garanti for finansieringen av en ny ordning. I lovforslaget vises det til at det er regjeringens ”ambisjon” å sørge for at ordningen skal fullfinansieres av Staten. Når det kommer til detaljene om omfanget og kriteriene for fordeling til kommunene, er redegjørelsen om forslaget økonomiske konsekvenser altfor uklar for at høringsorganene skal kunne vurdere holdbarheten.

For en ordning som skal fullfinansieres av Staten, bør overføringene være øremerket i minimum tre år, slik at ordningen kan innarbeides tilfredsstillende uten påvirkning av mulige variasjoner av kommuneøkonomien. Overgangsperioden kan også brukes av kommunen for å finne den mest hensiktsmessige organisering av tjenesten på det lokale plan.

Kommunen bestemmer selv organiseringen av ordningen. Dette er en absolutt fordel, slik at de lokale, praktiske forhold og kommunens driftsmetoder kan bestemme den mest hensiktsmessige løsning. Ettersom vaktordning ikke vil være noe som kan pålegges veterinærer fra kommunens side, er det viktig at kommunene gis slike økonomiske rammer at de får reell mulighet til å ”kjøpe” en tilfredsstillende utførelse av tjenesten i markedet.

Antall gårdsbruk med husdyrbesetninger i Våler kommune har gått dramatisk nedover det siste 10-året, og antas nå å bli liggende på et stabilt lavt nivå. Ved siste søknadsomgang for produksjonstilskudd til husdyrhold var det 36 gårdsbruk registrert i Våler. Av disse er 24 besetninger med ku/gris/sau av et ikke ubetydelig omfang, 5 besetninger med bare hest, 3 besetninger med bare høner og 4 besetninger med slaktekyllinger. Hvor mange smådyr (hunder, katter og andre kjæledyr) som fins i kommunen, vites ikke. Ei heller vites hvor mange "garasjehester" vi har.

Kommunen viser til at Våler og Svinndal bondelag uttrykker tilfredshet med ordningen slik den fungerer i dag, og presiserer at om ansvaret overføres til kommunen, så må det følge med øremerkede midler som sikrer dagens kvalitet.

Det totale omfanget av husdyr i Våler er så vidt lite at for å få en tilfredsstillende ordning med veterinærtjenester, må det samarbeides med flere nabokommuner. Dette vil resultere i et merarbeid for kommunene, som det er uklart hvordan kan løses i praksis på annen måte enn ved effektivisering. Mattilsynet, som har det organisatoriske ansvaret for vakttjenesten, har beregnet de administrative kostnadene på landsbasis til å være 0,5 mill kr.

Spørsmålet om klageadgang på manglende dyrehelsetjeneste må også avklares/presiseres.

Vedlegg:

1. Landbruks- og matdepartementets høringsbrev og –notat datert 15.02.06
2. Veterinærforeningens brev registrert inn her 29.03.06
3. Våler og Svinndal bondelags høringssvar datert 27.03.06

Brukerutvalget behandlet saken den 27.04.2006, sak nr. 3/06

Behandling:

Kjerstin Funderud fremmet flg. forslag:

Våler kommune ønsker ikke at ansvaret for veterinærer og annet dyrehelsepersonell skal overføres fra staten til kommunen.

Dersom forslaget likevel blir vedtatt må:

- ordningen fullfinansieres med øremerket tilskudd
- ansvaret for klagebehandling avklares i lovforslaget

Funderuds forslag vedtatt enstemmig.

Vedtak:

Våler kommune ønsker ikke at ansvaret for veterinærer og annet dyrehelsepersonell skal overføres fra staten til kommunen.

Dersom forslaget likevel blir vedtatt må:

- ordningen fullfinansieres med øremerket tilskudd
- ansvaret for klagebehandling avklares i lovforslaget